

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński

SWSO del. do SN płk Krzysztof Mastalerz (sprawozdawca)

w sprawie W. N. oskarżonego z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i innych, J. S. oskarżonej z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i innych, po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 4 września 2012 r. zażalenia obrońcy oskarżonych na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego z dnia 24 lipca 2012 r.,
p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2012 r. Wojskowy Sąd Okręgowy nie uwzględnił wniosku adw. P. D., obrońcy oskarżonych W. N. oraz J. S. o przekazanie sprawy obojga oskarżonych do sądu powszechnego.

Postanowienie to zaskarżył obrońca, który zarzucił „błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia mający decydujący wpływ na jego treść, a polegający na bezzasadnym uznaniu jakoby „(...) na obecnym etapie postępowania brak było (...) wystarczających podstaw do wyłączenia cyw. W. N. i cyw. J. S. do odrębnego rozpoznania, gdyż obecnie nie zachodzą przesłanki z art. 34 § 3 k.p.k.” – podczas gdy właśnie celowe jest odrębne rozpoznanie sprawy

wyżej wymienionych oskarżonych i dlatego też zasadne jest więc przekazanie sprawy moich klientów sądowi powszechnemu”.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez wyłączenie sprawy W. N. i J. S. do odrębnego postępowania, które powinno toczyć się przed sądem powszechnym.

Sąd Najwyższy zważył.

Zażalenie jest bezzasadne. Wbrew twierdzeniom obrońcy wymienionych oskarżonych Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych.

Bezspornym bowiem jest, że W. N. i J. S. objęci są aktem oskarżenia łącznie z osobami podlegającymi właściwości Wojskowego Sądu Okręgowego jako sądu pierwszej instancji (art. 654 § 1 pkt 1 k.p.k.). Słusznie także przyjęto w zaskarżonym postanowieniu, że na obecnym etapie postępowania brak jest wystarczających podstaw do wyłączenia spraw wymienionych oskarżonych do odrębnego postępowania, gdyż aktualnie nie występują przesłanki z art. 34 § 3 k.p.k.

Z wymienionych powodów Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.